

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010540
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8422010540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.06.2023, v trestnej veci obžalovanej A. B. pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/122/2022 zo dňa 17.02.2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/122/2022 zo dňa 17.02.2023 celý výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom
D. XXX, okr. C.,

u k l a d á :

Podľa § 345 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom sp. zn. 2T/122/2022 zo dňa 17.02.2023 Okresný súd Kežmarok rozhodol tak, že uznal obžalovanú A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okr. C., nezamestnanú, vinnou zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.12.2021 o 22.15 hod. podala osobne trestné oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Spišskej Belej, zaevidované pod ČVS:ORP-325/VYS-KK-2021, na základe ktorého vyšetrovateľ Policajného zboru oznámenú vec preveroval ako podozrenie zo spáchania zločinu sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, a ktorú po zabezpečení dôkazov uznesením zo dňa 10.01.2022 odmietol, kde v trestnom oznámení po zákonomnom poučení uviedla, že keď sa vrátila dňa 21.12.2021 domov, ľahla si spať, lebo požila alkoholické nápoje, asi o 17.00 hod. išla hľadať dcéru E., ktorá nebola doma a napadlo ju pozrieť sa na okno k jednému starému pánovi, ktorého prezývajú F., jeho meno nevedela presne uviesť, ale býva tri chatrče vedľa nej a keď pozrela cez okno dnu do jeho izby, tak

uvidela svoju dcéru E. nahú, tak isto aj toho pána ako je nahý a stojí v miestnosti, pričom jej dcéra E. bola zohnutá a mala jeho prirodzenie v ústach, čo mohlo trvať približne päť minút, potom si chlap ľahol na posteľ a jej dcéra E. na neho, pričom mali vykonať spolu sexuálny styk, ona to celé sledovala skoro dve hodiny a následne dňa 22.12.2021 o 02:20 hod. obžalovaná po zákonom poučení doplnila svoje trestné oznámenie, kde uviedla, že to nie je pravda, čo uvádzala v trestnom oznámení, všetko si vymyslela a týmto konaním vedome ľživo obvinila z trestného činu E. G. nar. XX.XX.XXXX v A. H., okr. I. J., trvale bytom D. K. XXX, zomr. XX.XX.XXXX, prezývaného F., v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, pretože on obviňoval jej dcéru E. B., že mu kradla peniaze a preto bola na neho nahnevaná.

Za to jej uložil podľa § 345 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ju pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, no len proti výroku o vine, podala včas a prostredníctvom svojho obhajcu písomné odvolanie obžalovaná A. B.. Poukazovala na to, že sa predmetného skutku dopustila a k jeho spáchaniu sa v celom rozsahu priznala. Svoje konanie úprimne oľutovala s tým, že celé jej konanie bolo ovplyvnené vážnymi rodinnými problémami a aj nadmerným požitím alkoholických nápojov. Dodala, že po tom, čo zistila, že jej dcéra mala pohlavný styk s iným chlapcom, išla hneď na políciu a uviedla, že klamala a skutočnosť, ktoré uviedla vo svojom trestnom oznámení, ktorými krivo obvinila E. G. z trestného činu sexuálneho zneužívania, si vymyslela. Rozhodne si však nemyslela, že všetko dopadne tak, ako to dopadlo a že jej hrozí tak vysoký trest. Mala za to, že sama z vlastnej iniciatívy sa snažila odstrániť následok, ktorý spôsobila svojím nerozvážnym konaním a priznala sa ku klamstvu a spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní. Poukazovala na svoje osobné a rodinné pomery, predovšetkým na to, že sa sama stará o šesť maloletých detí, keďže jej manžel v čase konania hlavného pojednávania na Okresnom súde Kežmarok bol vo výkone trestu odňatia slobody a v skutočnosti celá starostlivosť o deti zostala na ňu. S odkazom na znenie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na svoje osobné a rodinné pomery, považuje uložený trest odňatia slobody za neprimerane prísny. V podstate na základe uvedeného obžalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok, čo sa týka výroku o treste zrušil a uložil jej trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, resp. uložil trest, ktorý nie je spojený s odňatím slobody.

Na základe takto podaného odvolania postupoval odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci zistil nasledovné.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia plynie, že okresný súd hodnotil zistené skutočnosti tak, že posudzoval zákonné hľadiská uvedené v § 34 Trestného zákona, pričom ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil priznanie a oľutovanie konania /§ 36 písm. l) Trestného zákona/, vzhľadom na odpis registra trestov a obsah pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/109/2019, prirážajúca okolnosť, že obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená /§ 37 písm. m) Trestného zákona/. Obžalovaná sa skutku v žalovanej trestnej veci dopustila dňa 21.12.2021, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/109/2019, v ktorej bola trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/109/2019 zo dňa 27.09.2019, právoplatným dňa 01.11.2019, uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, ktorého výkon súd podmieniene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Nakoľko obžalovaná sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustila úmyselného trestného činu, zločinu, aplikujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, neprichádzalo v danej veci do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmieniene odložený. Aj s prihliadnutím na uvedené, berúc do úvahy všetky skutočnosti relevantné pre ukladanie trestu, a v rámci nich o. i. tiež závažnosť spáchaného trestného činu, okresný súd dospel k záveru o nevyhnutnosti uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o výmeru trestu, osobitne prihliadajúc na osobu obžalovanej, ktorá doposiaľ síce bola dvakrát súdne trestaná a jedenkrát priestupkovo riešená, avšak za druhovo odlišné protiprávne konanie, jej osobné a rodinné pomery a

možnosti jej nápravy, mal súd za to, že účel trestu je možné dosiahnuť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, teda na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto trest, podľa okresného súdu, naplňuje požiadavky tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Pretože obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ju okresný súd pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

So závermi súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu sa odvolací súd stotožnil len čiastočne, a to v otázke druhu trestu a spôsobu výkonu trestu. Nezhodol sa v otázke výmery trestu, ktorý považoval za neprímerane prísny.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná vyhlásila, že sa cíti vinnou, jej vyhlásenie okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal, dokazovanie ohľadne viny obžalovanej nevykonával a vykonal len dokazovanie pre potreby výroku o treste. Odvolací súd nezistil, že by v tomto postupe okresný súd pochybil pri prijatí vyhlásenia o vine obžalovanej, a tak bolo namieste toto prijatie zohľadniť v jej prospech.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 /publikovanom pod R44/2017/, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku vyplýva, že samotné priznanie sa obžalovaného nie je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, a to z dôvodu nemožnosti zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne (viacnásobne), vyplývajúcej z ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň je poukazované na to, že aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu) a že taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste a že súd potom prejednáva vec ako spor medzi obžalobou a obhajobou, podľa zásad kontradiktórneho procesu. Zároveň sa poukazuje na to, že zdvojené (ďalšie) použitie určitej (faktickej) okolnosti ako (právne) poľahčujúcej (alebo priťažujúcej) okolnosti je teda podmienené určitým obsahovo - novým prvkom, ktorý presahuje podstatu prvého z oboch posúdení alebo musí ísť o dve rôzne faktické okolnosti.

Odvolací súd zistil, že v danom prípade priznanie obžalovanej spolu s ľútosťou prejavenu na hlavnom pojednávaní viedlo k podstatnému urýchleniu trestného konania, pričom vyhlásenie o vine nenastalo za situácie, že by bolo nutné vykonávať čo i len čiastočné dokazovanie preberané z prípravného konania, a tak nie je jednoznačný záver, že by obžalovaná vyhlásila vinu pod ťarchou nejakého na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania. Aj jej následne prezentovaný kritický vzťah k svojej trestnej činnosti naznačuje priaznivé možnosti nápravy už pri uložení nižšieho trestu než je trest. Posudzované vyhlásenie o vine, ktorého súčasťou je priznanie a úprimné prejavenie ľúlosti, tak v danom prípade znamenalo zásadné urýchlenie konania pred súdom ako ťažiskovej časti trestného konania a v konečnom dôsledku znamenalo zásadne urýchlené dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je odhalenie trestných činov a ich páchatel'ov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov týchto odhalených trestných činov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatelovi trestného činu trest, ktorý by mal byť určitou formou odplaty spoločnosti, a to vo forme ujmy na osobnej slobode majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin, pričom ujma nie je účelom trestu, ale iba prostriedkom, ako ho dosiahnuť. Okrem odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu, teda o zabránenie v páchaní trestnej činnosti a, samozrejme, o prevenciu, a to v podobe individuálnej prevencie, t. j. pôsobenia na odsúdeného sankciou tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ako aj vo forme generálnej prevencie, t. j. pôsobenia trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a tiež vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatela. Úlohou spoločnosti je pritom uložiť len taký druh a výmeru trestu, pri ktorom bude splnený účel tohto trestu, ale zároveň budú dodržané aj zásady humanizmu, a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Veľmi dôležité je pri ukladaní trestu hodnotiť osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatelovi ukladaný, odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. Dôležité je hodnotenie a posúdenie páchatela z hľadiska jeho pôsobenia v spoločnosti, a to vo všetkých súvislostiach a so zreteľom na zabránenie odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj s dôrazom na vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Preto je pre daného páchatela vždy dôležité uložiť individuálny trest v zmysle tejto zásady, pretože je potrebné, aby spoločnosť pôsobila svojou sankciou, ktorú ukladá súd, najmä na páchatela trestného činu. Dôležité je skúmať aj pomery páchatela, a to v celom spektre pôsobenia tejto osoby v minulosti, pretože len tak je možné zabezpečiť, aby trest bol uložený spravodlivo. Dôležité je pri ukladaní trestu poznať rodinné a osobné pomery páchatela, ale aj jeho majetkové pomery, zdravotný stav, ako aj jeho postavenie v rodine najmä s ohľadom na jeho starostlivosť vo vzťahu k ostatným členom jeho rodiny. Práve na základe správneho hodnotenia páchatela a overenia jeho pomerov je možné splniť cieľ individuálnej prevencie.

Odvolací súd zohľadnil závažný následok v podobe zavádzania orgánov činných v trestnom konaní, v konečnom dôsledku aj útoku na dobré meno a občiansku česť osoby, ktorú obžalovaná krivo obvinila, spôsob, ako to urobila a okolnosti trestného činu, v jej prospech zohľadnil jej jednoznačný sebakritický prístup k svojej trestnej činnosti a zložité osobné, rodinné pomery, keď ako matka sa má starať o početné potomstvo a ktoré je na ňu naviazané a od nej zjavne závislé, a v jej neprospech aj priamosť úmyslu a odsúdeniahodný motív. Práve pre jej prístup k trestnému konaniu mal ale za to, že dobrodenie Trestného zákona, ktoré analogicky, ako pri dohodách o vine a treste, umožňuje aj pri absencii mimoriadnych okolností a pomerov páchatela uložiť trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, je v tomto prípade namieste. V záujme uloženia primeraného trestu dospel tak k záveru, že zákonným, odôvodneným, primeraným, a teda spravodlivým trestom je trest odňatia slobody vo výmere, ako obžalovanej uložil v tomto rozsudku.

Pri rozhodnutí o spôsobe výkonu tohto trestu sa odvolací súd stotožnil s hodnotením podaným už súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a tak na tieto dôvody odkazuje.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.